

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 480 af 8. august 1988. Der er samtidig fremsat lovforslag om forstærket indsats mod langvarig ledighed og lovforslag om ændrede regler for overgang fra deltids- til fuldtidsforsikring, deltidsforsikring ved delpension m.v.

Lovforslaget er et led i regeringens initiativer med henblik på at nedbringe de offentlige udgifter i 1989.

Det er regeringens opfattelse, at det ikke er muligt at opnå en tilstrækkelig forbedring af de offentlige budgetter uden at nedbringe de statslige udgifter til arbejdsløshedsdagpenge.

Det er samtidig hensigten med forslagene at regulere adfærden på arbejdsmarkedet, så utilsigtet brug af arbejdsløshedsdagpengene begrænses. Regeringen er i den forbindelse særlig opmærksom på problemerne med udbetaling af dagpenge ved midlertidige hjemsendelser og med udbetaling af supplerende dagpenge ved længerevarende ansættelsesforhold på mindre end fuld tid. Regeringen finder endvidere behov for at udbetaling af dagpenge til nyuddannede gøres betinget af en reel tilknytning til arbejdsmarkedet.

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

1. Der udbetales ikke dagpenge fra arbejdsløsheds-kassen for den 2. dag i hver ledighedsperiode til medlemmer, der afskediges eller hjemsendes m.v., dog med den begrænsning, at det enkelte medlem højst kan miste dagpengeretten for 6 ledighedsdage om året.
2. Indførelse af et arbejdskrav på 26 uger for dagpengeret for nyuddannede, og ophævelse af den særlige sats for nyuddannede.
3. Tidsbegrænsning for udbetaling af supplerende dagpenge til 52 uger.
4. Bortfald af supplerende dagpenge til deltidsforsikrede.
5. Forlængelse af ventetiden for ret til dagpenge fra 12 til 18 måneder.

6. Gebyr for optagelse i en arbejdsløshedskasse.

Ad pkt. 1

Med henblik på at ændre adfærden på arbejdsmarkedet og begrænse udgifterne til dagpenge i forbindelse med midlertidig ledighed på grund af hjemsendelser m.v. foreslås det, at retten til dagpenge for den 2. ledighedsdag bortfalder.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at arbejdsgiveren skal betale en dagpengegodtgørelse for 1. ledighedsdag, som er indeholdt i forslaget om forstærket indsats mod langvarig ledighed.

Forslaget omfatter arbejdsløshedskassemedlemmer, der i forbindelse med afskedigelse og hjemsendelse er berettiget til en dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren.

I Det Økonomiske Råds kvartalsrapport »Dansk økonomi juni 1988« understreges problemet med den store andel af dagpengeudgifterne, der går til kortvarigt ledige, der genansættes eller genoptager arbejdet hos den hidtidige arbejdsgiver.

I rapporten identificeres 40 pct. af alle arbejdsløshedsperioder og mere end 15 pct. af den samlede ledighed som midlertidig hjemsendelsesledighed.

Rapporten peger på det hensigtsmæssige i at indføre et økonomisk incitament, for både arbejdsgivere og arbejdsløshedskassemedlemmer, for at nedbringe denne form for ledighed, således at bevægeligheden mellem beskæftigelse og arbejdsløshed begrænses.

Det er kun i meget begrænset omfang muligt at kontrollere årsagen til og berettigelsen af hjemsendelserne. Berettigelsen heraf er et fagretligt spørgsmål, som er fastlagt ved overenskomst, kutymer m.m. mellem arbejdsgivere og lønmodtagere. De statslige myndigheder har således ingen indflydelse på omfanget af hjemsendelser og berettigelsen heraf og har dermed heller ingen indflydelse på udgifterne til dagpenge i den forbindelse.

For ikke at ramme enkelte medlemmer urimeligt hårdt vil antallet af ledighedsdage, som medlemmet selv skal betale, blive begrænset til 6 ledighedsdage i et kalenderår.